

отъ гръцкия митрополитъ. Четата се състояла отъ Хаджи Димитъръ, Никола (Нено) Тодоровъ Странджата¹⁾, Стефанъ Караджата, Димитъръ Драголиевъ, Пехливанина отъ Сливенъ и Стефанъ Аарбоолу отъ Одринъ. Къмъ тия хъшове се прибавятъ още: Василъ Левски, Димитъръ Дишлията, даскалъ Богданъ Запряновъ, Никола Ловчалията, Стефанъ Ловчалията, Михаилъ Таушанъ и други²⁾.

Четата била поведена отъ Стоянъ Папазовъ, шурей на Панайотъ Хитовъ, но изоставена отъ него по недоразумения съ Хаджи Димитра³⁾. Раковски имъ казалъ:

— Ако можете да убиете въ Търново владиката, то ще направите голъмо добро на България.

Когато четата стигнала около градъ В. Търново, изпратили Странджата да събере сведения. Вечерта той се отправилъ за дома на Ст. Карагъзовъ, голъмъ приятелъ на турцитъ. Какво е станало по-нататъкъ — дѣдо Паничковъ нищо не ни казва.

¹⁾ Ив. Кр. Стойчевъ, пол. о. з., Странджата е Търновецъ. В-къ „Северна поща“, В. Търново, г. I, бр. 2, отъ 26. XII. 1938 год.

²⁾ В. Д. Паничковъ, бележки, подъ редакцията на Н. Начовъ, изд. на Калферската дружба, ч. II, стр. 74.

³⁾ Г. Г. Димитровъ, Княжество България, часть II, Пловдивъ, 1896. Стр. 226-227; Пан. Хитовъ, Моето пътуване по Стара планина, подъ редакцията на Ал. Бурмовъ. София, 1939, стр. 105.